

Fokozottabban védjük a társadalmi tulajdont!

Az MSZMP Veszprémi Járás Bizottsága megbeszélésre hívta egybe Veszprém város és a veszprémi járás vállalatának, az állami gazdaságoknak, gépállomásoknak, valamint a tanácsi és szövetkezeti vállalatoknak párttitkárait, vezetőit, a szakszervezeti bizottsági elnököket és az üzemi tanácsok vezetőit. A megbeszélésen a járás tsz-einek elnökei is nagy számban megjelentek. Jelen voltak a megyei pártbizottság, a járási ügyészség, a Veszprémi Járásbíró és a járási-városi rendőrkapitányság képviselői is. Kertai Sándor elvtárs, a Veszprémi Járás Pártbizottság első titkára nyitotta meg az értekezletet, majd Vidók Gyula elvtárs, rendőrszázados terjesztette elő beszámolóját.

Bevezetőül elmondotta, hogy az ellenforradalom óta örvedetesen csökkent a társadalmi tulajdon kárára elkövetett bűnesetek száma, és ez a csökkenés mintegy 80 százalékos arányban következett be, az 1956 őszét megelőző időkhöz viszonyítva. Ez az eredmény azonban korántsem eléghet ki, és minden erőnkkel azon kell fáradoznunk, hogy a — ma még igen jelentős — közbizonyon herdlásokot, bűnös kártevéseket kiküszöböljük.

A termelőszövetkezetek példamutatása

Az előadó megállapította, hogy a társadalmi tulajdon megőrzésében a tsz-ek járnak élen. Dolgozó parasztságunk döntő többsége magának tekinti szövetkezeteit és úgy őrökdik javai, vagyona felett, mint ahogy saját portája berendezését és értékeit félti. A termelőszövetkezeti tagság nem tűr bűnözőket soraiban. Kívánatos volna, hogy az üzemek, vállalatok dolgozói is eberben ügyeljenek a károkozókra és a gazdasági vezetőkkel karöltve tegyenek meg minden megelőző intézkedést. Örízletlen raktárakkal és lanyhán végzett ellenőrzéssel ne nyújtsanak alkalmat arra, hogy egy-egy gyenge jellemű társuk „megtántorodjék”, és gondoljanak mindig arra, hogy alkalom szüli a tolvajt... Az igazgatók és gazdasági vezetők ne tűrjenek el semmiféle eltévlyedést és főként: ne legyenek elnézőek a társadalmi tulajdon megkárosítóival szemben. Indítsanak a legcsekélyebb esetben is fegyelmi eljárást, ha pedig komolyabb bűncselekményt tapasztalnak, ne késlekedjenek a bűnvádi feljelentéssel. A nyomozó- és büntetőhatóságok csak úgy tudnak eredményesen fellépni a bűnözők ellen, ha maguk a dolgozók, az egész társadalom segítségükre siet. Elhallgatással, eltussolással mérhetetlen károkat okozhatunk.

Ahol laza az ellenőrzés

Vidók Gyula elvtárs felvetette a Fűzfői Nitrokémia Vállalatnál tapasztalt felületellenőrzést. Itt nemrégiben Pogány Vilmos felelős raktáros — összejárva Gulyás Józseffel — sorozatosan marónátront lopkodott a gyártelepről, amelyet azután kilónként 50 forintért értékesített. Németh István, a gyártelep társadalmi tulajdonvédelmi előadója, apránként 13 000 forint értékű anyagot hordott ki a vállalat készleteiből, és ezekből az anyagokból házat épített sajátmagának... Brenner Imre, aki tudvalevően ellenforradalmi tevékenységben vett részt 1956-ban, több száz darab szódáspalackot készített, amelyből a járási rendőrkapitányság 120 darabot megtalált. Ezek a palackok saválló lemezből készültek, mintegy 30 000 forint értéket képviselnek. Munkaidő alatt gyártották mindezt, a vállalat anyagából és rezsijére. Azután jó pénzért eladták a palackokat... Tantai István szeszt lopott a gyáról, amiből pálinkát és likőrtéleéseket főzött. Patai István és Bocsa János saválló drága anyagokból hurcoltókot és különböző evőszkö-

zöket készítettek, természetesen munkaidő alatt ok is... Az értekezlet színhelyén eredeti fényképfelvételek mutatták be a Nitrokémia központi raktárának szabadtéri tárolóját, teljesen örízletlenül, mindenki által hozzáférhetően. Itt sorozatos lopásokat követtek el, és senkinek sem jutott eszébe, hogy ezt a raktárt be kellene keríteni. — Mindez azt bizonyítja — mondotta az előadó —, hogy ennél a vállalatnál nem értették meg a vezetők a társadalmi tulajdon védelmének jelentőségét.

Megdöbbenő hanyagságról adnak képet a Veszprémi Vágóhid Vállalat udvarán lezáratlanul heverő, fagyúval telt hordók, vagy akár a Veszprém és Környéke Vendéglátóipari Vállalat tárt ajtajú, nyitott pincelejárata, a Szarvas-vendéglő udvarán. Ebből a borpincéből csak az nem lopja a bort, aki nem akarja... Épületes látvány a Balaton-cukrászda udvarán egymásra dobott kertiszékek és asztalok „tárolása”, amelynek fényképe alá ezt íratta a rendőrség: „Hogyan védik a társadalmi tulajdon a Balaton-cukrászdában.” Egy másik felvétel a Peremartoni Ipari Robbanóanyaggyár kísérleti üzemét mutatja be, ahol felelőtlenül tároltak 2000 kg. nátriumfluoridot, amely az idők folyamán majdnem teljes egészében tönkrement. A Balaton-aligai Állami Gazdaságban hat vagon szén vált használhatatlanná, 20 000 forint értékben, hanyag mulasztás következtében.

Dakszlik — beruházásból

A legépületesebb fényképfelvétele kétségtelenül a kis dakszlikutya, amely szinte belemosolyog a gépbe, mert tudja, hogy fényképezik éppen... Ezt az ebcskét és még három társát, összesen tehát négy dakszlikutyt, a Balaton-aligai Állami Gazdaság felelős főkönyvelője vásárolta, — beruházásból. Dakszlinként 400 forintot, summa-summárum: 1600-at fizetett ki értük a nyilván állapotbarát főkönyvelő kaptárs... Szép, takaros kutyaházat is építtetett a kedves ebcskéknek, sőt drótkerítéssel körül is kerítette. Csak éppen hogy azt nem írta ki a kutyaház falára, hogy: „BERUHÁZTA-LAK”. Mert ezt is beruházásból emelte.

Persze, minden titok kiderül és most az lesz a vége a kutyakomédiának, hogy a főkönyvelőnek meg kell térítenie a sajátjából a négy kiskutya árát, az ezerhat-

száz forintot. Elviheti haza az ebeket — nem kell az állami gazdaságnak.

Egyéb megállapítások

A beszámoló megállapította azt is, hogy némely vállalatnál nem sok súlyt helyeznek — felelős állások betöltésénél — a büntetlen előéletre. Azonkívül, mint szó szerint hangoztatja a beszámoló: „A Veszprémi Vágóhid Vállalat előszeretettel alkalmazza az osztályidegen henteseket. Mi az oka ennek?” Egyébként ennél a vállalatnál tengernyi baj van a társadalmi tulajdon körül. Nemrégült el a nagy port felvert Schandl Elemér volt műszaki vezető és büntérsai perének zaja, — máris újabb lopási kísérletek történtek. Németh József zsírt akart háztartása számára kicsempészni, Mester József pedig 5 kiló hájat. Szerencsére, mindkettőt lefűlleték, de az éjjeliőr, az aludt... Ennél a vállalatnál immár szokássá vált, hogy az éjjeliőrök éjjel alusszák ki magukat.

„A Veszprém és Környéke Vendéglátóipari Vállalatnál sok osztályidegen, büntetett előéletű elemet engednek megbújni, és elűrik ezeknek minősíthetetlen magatartását” — állapította meg a továbbiakban az előadó rendőrszázados elvtárs. Végül a tanácsi vállalatokról szerzett tapasztalatokat mondotta el, amelyeknél, ha nem is számottevő mértékben, de még mindig vannak hibák. Ezen a területen is élénkebben kellene megelőző intézkedéseket foganatosítani, a kínálózó alkalmazás elhárítására.

A beszámolót hozzászólások követték. Felszóaltak — többek között — Izsák János elvtárs, a járási ügyészség vezetője, dr. Szabó Lajos elvtárs, a Veszprémi Járásbíró elnöke, és Mészáros Károly elvtárs, a járási-városi rendőrkapitányság vezetője is. Kertai Sándor elvtárs végzetül összefoglalta a megbeszélés anyagát és tanulságait. Hangsúlyozta, hogy a társadalmi tulajdon védelme csak akkor válhat sikeresé, ha azt valóban társadalmi ügyvé szélesítjük. Ne feledjük el, hogy amikor a nép vagyonát, a közös javakat védelmezzük: a magunk és családjunk vagyonát is védjük.

Az értekezlet ezután határozati javaslatot fogadott el, amely a további feladatokat jelöli meg, a társadalmi tulajdon fokozottabb védelmére.

Herczegh Kálmán

A Veszprém megyei Népi Ellenőrzési Bizottság közleménye

A Megyei Népi Ellenőrzési Bizottság 1959. október 9-i ülésén megtárgyalta a köztségfejlesztési alap ellenőrzésével kapcsolatos vizsgálat megállapításait.

A vizsgálat, amely az 1958 év és az 1959 év eddigi részének ügykezelésére terjedt ki, különös figyelemmel foglalkozott a községfejlesztési bevételek és kiadási tervek helyességével, a tervezés módszerével, valamint azzal, hogy a lakosságot megfelelően bevonják-e a tervek készítésébe. Vizsgálta a községfejlesztési alap felhasználását, a műszaki átvételek módját, a magánszektor igénybevételét, továbbá azt, hogy a megyei és járási tanácsok milyen segítséget nyújtanak a tervek megvalósításához.

A vizsgálat általában pozitíven

értékelt az illetékes tanácsi szervezet munkáját, de több helyen komoly hiányosságokat állapított meg a tervezés módja, az anyagok kezelése, az építő kapacitás biztosítása és a társadalmi munka túlértékelésével kapcsolatban.

A vizsgálat összefoglaló jelentése alapján a Megyei Népi Ellenőrzési Bizottság határozatokat hozott, javaslatokat tett és kifejezte azt a véleményét, hogy a Minisztertanács által a Népköztársaság Elnöki Tanácsa elé terjesztett törvényerejű rendelet elfogadása, a jövőben az eddiginél még jobban fogja biztosítani a községfejlesztési alapok felhasználását és a felhasználás módjának felelősségteljes ellenőrzését.

Egészségügyi tervek Otaszfaluban

Nemrégiben tartotta vezetőségválasztó gyűlést az Otaszfalui Vöröskereszt Szervezet, amelyre meghívták a falu lakosságának nagy részét. Az alapszervezet tagjai és a vendégek nagy érdeklődéssel fogadták dr. Stark Elek orvos előadását, amely a rákos megbetegedések megelőzéséről, felismeréséről és gyógyításáról szólt. Az előadást filmvetítés követte. Az alapszervezet röviddel a ve-

zetőség választása után elkészítette a negyedik negyedéves tervét. A tervben szerepel, hogy elsősegélynyújtási tanfolyamot szervezzen és három egészségügyi állomást alakítanak a községben. Taglétszámukat az év végére kétszeresére növelik. Ezenkívül több egészségügyi előadást tartanak, ami nagy segítséget ad a betegségek megelőzéséhez.

30 helyett 50 tonna

Túlteljesítette kongresszusi vállalását a veszprémi Építőgépkarbantartó

Az EM. Veszprémi Építőgépkarbantartó Vállalat dolgozói a pártkongresszus tiszteletére a tavasszal azt vállalták, hogy éves tervüket 30 tonna SRK szarúgerenda gyártásával túlteljesítik. Ezt a többlet-felajánlást a második és harmadik negyedévben — havi 5 tonnás többletermeléssel — kívánták teljesíteni.

A harmadik negyedév után értékelték a kongresszusi versenyt. Az értékelésnél kiderült, hogy nem 30, hanem 50,1 tonna szarúgerenda gyártásával sikerült túlteljesíteni tervüket, így jelentősen túlszámnyalták saját felajánlásukat is. Különösen kiemelkedő volt a július havi termelés, amikor 17,3 tonnával, s a szeptember havi, amikor 13,1 tonnával teljesítették túl tervüket.

A vállalat a kongresszusi verseny eredményei alapján így egész éves értéktervét háromnegyed év alatt már nyolcvan százalékra teljesítette.

Eredményes a verseny Uzsabányán

Az Uzsai Kőbánya Vállalat dolgozói a harmadik negyedévben 2 393 tonna követ adtak az ország 2 393 tervén felül. Az egy főre eső termelési tervüket 106,9 százalékra teljesítették, amit létszám megtakarítással értek el. Az uzsai kőbányászok tehát becsülettel tesznek eleget a kongresszus tiszteletére tett ígéretüknek.

OVALOV:

55

A r é z g o m b

Bűnügyi történet a kémek aknamunkájáról a háború alatt

Újra az „ellenállhatatlan szökek” csálhatatlan szeréhez kellett folyamodnom.

Amikor megszáradtam és kellően megszökültem, Grönerhez vittem. Pronyin utasítása értelmében mindig vállalkoztam ezekre a látogatásokra.

Grönerrel együtt találtam az akkori Riga legjobb német társaságát.

Ez alkalommal nem voltak túl sokan. Az egyik vendég kártyázott, a másik eszegetett, maga a házigazda hol zongorázott, hol Jankowskának udvarolt.

Nyugodtan, zavartalanul teltek az órák. Mindenki úgy viselkedett, mintha az élet örökké így maradna.

En a zongora mellett álltam, és a kottákat lapozgatva hallgattam a beszélgetést.

Hirtelen egy SS-tiszt lépett a szalonba.

Odament a ház urához, és halanközött vele valamit.

Gröner elsápadt, ezt nyomban észrevettem. Sápadt, sárgás arca volt, mint az öreg embereké általában, de még így is feltűnt, mennyire elfehéredett.

Görösösen összerándult, Jankowskához ment, kézen fogta, a

szoba közepére vezette, és valamit súgott a fülébe.

Úgy tűnt, hogy megértettem belőle egy szót: „fönök.”

Azután Gröner a repülőterem felé lépett, aki éppen kártyázott, s neki is súgott valamit.

Az nyomban felemelkedett helyéről, és búcsú nélkül, partnereinek magyarázatot sem adva, kiestett a szobából.

Gröner széttárta kezét és vendégeire mosolygott:

— Bocsássanak meg uraim, de sürgősen egy súlyos beteghez hívunk...

Mindenkit gyorsan kikísért.

Hárman maradtunk, ő, Jankowska és én.

Udvariasan fordult Jankowskához:

— Velem jön?

A nő jóváhagyóan bólintott.

— Csak átöltözöm — mondta Gröner, és darszerű léptekkel kiestett a szobából. Két perc múlva kék civilkabátban jelent meg.

— Mi történt? — kérdeztem Jankowskától, kihasználva Gröner pillanatnyi távollétét.

— A fönök! — mondta ő komolyan. — Megérkezett a fönök.

II. HANG A SÖTÉTBŐL

Egyedül tértem haza Grönerrel. Jankowska a professzorral ment

valahova. Másnap estefelé beállított. Bejött, köszönt, letelepedett az ebédasztal mellé, még egy kávét is ivott, úgyhogy látszólag teljesen úgy viselkedett, mint más-

kor, valójában azonban — s ezt nagyon jól láttam — gondolatai valahol nagyon messze kalandoztak. Szokása ellenére ez alkalommal igen hallgató volt. Egy vagy két óra múlva, főleg azért, mert nem tudtam, hogyan törjem meg hallgatását, megkérdeztem, hogy készül-e Grönerhez. Tölem ugyan- is gyakran őhozzá ment, Jankowska mintha álomból ébredt volna, felelte, hogy a professzort ma se otthon, se a munkahelyén nem lehet megtalálni.

— Ma a fogadáson... — nem fejezte be a mondatot, átment a szalonba, lezárta az ajtókat és a diványra heveredett. Rágyújtott egy cigarettára.

Nagyon fáradtnak és szokatlanul engedékenynek látszott.

— Itt alszom — mondta, mintegy beleegyezésemet várva. — Ne nyugtalankodjék, nem fogom elcsábítani.

Mohón szívta cigarettáját; a sűrű füstfelhő valósággal beburkolta.

— Ha akarja, szívesen hazaviszem — ajánlottam.

— Nincs értelme, nagyon korán kell mennem. Hát igen, August, eljött végre a maga ideje is. Az, aki tegnap megérkezett, látni akarja magát, és holnap reggel hatra odarendelte magához.

— Ki az, aki tegnap érkezett? — kérdeztem. — Ki az egyáltalán?

— A fönök — ismételte meg a tegnapi rövid magyarázatot Jankowska.

Természetesen azt tudtam, hogy mit jelent ez a szó, de azt már nem találhattam ki, hogy ki rejtőzik mögötte. Valószínűleg — gondoltam — a német titkosrendőrség vezetői közül valaki, sőt még azt is feltételeztem, hogy talán maga Himmler, vagy Kaltenbrunner.

— Nem beszélhetne egy kissé világosabban?

Jankowska tévovázott, de azután — hiszen úgyis találkoznom kellett azzal az emberrel — ennyit mondott:

— Az illető egyike a tengeren túli hatalom legnevezetesebb személyiségeinek. Hatalma szinte korlátlan.

(Folytatjuk.)